

Z gospodarskega stališča

Za februar in marec nam ob-
bujejo več sivega masla, v
rili ga bo pa zopet primanjko-
lo. Mleko ne bodo racionirali
ed poletjem, če ga sploh bodo.

Kongres, ki je začel z novim
sedanjem, je precej istega
tema kot pred božičnimi počit-
nicami, namreč: ne bo se podal
ministraciji, ki bo zahtevalo
bilijonov v davkih za leto; si-
na kongresa je še vedno na-
votna prohibiciji, torej suha-
nimajo nobenega upanja za
rat; zelo je naklonjen velike-
bonusu odsluženim vojakom;
rejel bo kako strožjo postavo
ti stavkam, če ne bo Roose-
pokazal močnejše roke v de-
skih sporih.

Predsednik Roosevelt se je
etno umaknil zahtevi uni, da
ne železnice zaposlijo več za-
reev. Imenoval je posebno ko-
misijsko, ki naj položaj preišče. V
komisijsko je bil imenovan tudi
zelandski župan Lausche. Mr.
Roosevelt bo pa pri tem "neutra-
liziral" opazovalec.

Ameriške ladjedelnice so v
Oleškem letu podvojile število
narice. Lansko leto so zgra-
trikrat toliko ladij, ako šte-
tonažo, kot v letu 1942. 65
tih nosilcev letal je bilo zgra-
lih lansko leto.

Moja živilska administracija
priporočila kongresu naj do-
3 bilijone dolarjev letno za
lske znamke, s katerimi bi
ne družine mogle dobiti do-
Mrj tehničnih živ. S tem bi se po-
Stalo 18 milijonov osebam.

ladna administracija se naj-
boli stavke v jeklarski indu-
ji. Premogarnjem je ustregla
im, da jim je dovolila odškod-
Mr o za čas od vhoda rudnika do
stora dela, stavko železničar-
je preprečila s tem, da je
egla železnice, toda jeklarski
avci še niso dosegli svojih za-
ililij.

Ker bodo tovarne kmalu od-
vile ovrteme radi manj na-
li, bodo delavci zahtevali več-
po mezd, ker cene življenskim
reščinam rastejo. V prihod-
h šestih mesecih bo več stavk,
jih je bilo še kdaj. Povpre-
imamo zdaj v Ameriki 300
vk na mesec, ali 10 vsak dan.

Armada trdi, da so družinski
tje boljši vojaški material kot
nski. Manj družinskih očetov
izvrženih pri naboru, kot pa
nskih.

Novi avtomobili takoj po voj-
bodo za 20% do 40% dražji.
do modeli 1942. Toda tovarne
do morale kmalu priti z manj-
ni cenami, če ne, ljudje ne bo-
kupovali novih avtov, najsi
bodo tudi potrebovali.

Zdaj, ko bo zahteva po mu-
li kmalu ponehala, bo prišla
hteva po večji množini živl-
r bo kmalu glavni problem v
neriki. Treba bo namreč pre-
ljati sestrano Evropo.

Potniški parniki, kot sta bila
brmandie in Queen Mary, bodo
vojni iz mode. Po vojni bodo
dije potovali čez morje v avi-
nih, vsaj bogatejši, zato bodo
adili manjše potniške parnike,
rog 30,000 tonaže, dočim je
ela Queen Elizabeth 85,000

Berlin je tako razdejan, da je kot prestolnica brez hasni

London, 10. jan. — Berlin je
bil v zračnih napadih tako raz-
dejan, da je dvomljivo, da bi ga
mogla nazijska vlada uporabljati
kot središče vojnega napora. Fo-
tografije, ki so jih snele angle-
ške zračne patrulje nad Berli-
nom 21. decembra, kažejo, da so
po Hitlerjeve zasebne kance-
larije razdejani tudi sledeči vla-
dni uradi:

Dom propagandnega ministra
Joseph Goebbelsa.
Uradi feldmaršala Hermana
Goeringa.

Glavni stan Gestapa.
Uradne rezidence načelnika
Gestapa Heinricha Himmlerja in
zunanjega ministra von Ribben-
tropha.

Dalje uradi: finančnega, justi-
čnega, transportnega, poljedel-
skega, vzgojnega in municijske-

ga ministrstva.
V okraju Tiergarten, kjer je
stalo največ vladnih poslopij, je
razdejanih več kot 60% vseh po-
slopij. Tukaj so bila porušena
poslopja na 628 akrov ozemlja.

Bombe so zadele štiri plinske
naprave, sedem rezervarjev, dve
postaji za ulično železnico in gla-
vno pošto poslopje. Zadeta sta
bila Lehrer in Potsdamer kolo-
dvora.

Poleg tega je bilo zadetih 98
tovaren, med temi Rhein-Metall
Borsing podjetje, ki je izdelova-
lo vse od tankov pa do torpedov.
Vsa ta škoda je bila prizadja-
na Berlinu do 6. decembra z
9,000 tonami bomb, ki so jih vr-
gi Angleži na mesto. Od tedaj je
doživel Berlin pa nadaljne štiri
zračne napade z več kot 5,000
tonami bomb.

Zavezniki so bombardirali važno nemško pomorsko bazo Pulj

Zračne trdnjave 15. letalske-
ga kora, ki operira iz Italije, so
zadele nacijsko nov udarec, ko
so bombardirale pristanišče
Pulj na konici Istrskega polo-
toka. Bombe so zanele mnogo
požarov in porušile številne
pristaniške naprave.

To je prvi uradni dokaz, da
ameriški težki bombniki operi-
rajo iz Italije.
Pulj, ki je bil do prve svetov-
ne vojne bojno pristanišče av-

stro-ogrške mornarice, je zdaj
eno izmed glavnih pristanišč,
odkoder Nemčija zalaga svoje
divizije po Balkanu s potreb-
ščinami.

Kot sta važna za Nemce Trst
in Reka, tako je važna tudi
Putj za obrambo proti invaziji
zaveznikov. Nemci vozijo vojni
material v Pulj s železnico, od-
tam dalje pa z ladjami na raz-
ne kraje v Dalmaciji in v no-
tranjost Jugoslavije.

Nemci poročajo, da je bil grof Ciano, zet Benito Mussolinija, obsojen na smrt

London.—Nemška časnikar-
ska agencija poroča, da je bil
grof Ciano, bivši italijanski zu-
nanji minister in Mussolinijev
zet, obsojen na smrt radi izdaj-
stva. Nemci poročajo, da je bi-
lo obsojenih na smrt vseh 19
članov fašističnega končila, ki
so glasovali, da se Mussolini
odstavi kot načelnik italijanske
vlade.

Od vseh teh obsojenih, jih
imajo Nemci v rokah samo šest,

med temi je tudi Ciano. Drugi
so se pravčasno rešili nemških
klesč, kot trdi nemški radio.

Obravnava je trajala dva dni
v Veroni. Poročila iz Švice pa
dvomijo, da je bila sploh kaka
taka obravnava in morda je to
zopet kaka nemška rača, kot je
bila 6. decembra, ko so poroča-
li, da je bil Ciano ustreljen, kar
se je pozneje izkazalo kot ne-
resnično.

Slovenska banka izkazuje za prošlo leto zelo lep napredek v vseh ozirih

Slovenska, North American
Bank Co. priobčuje v današnjem
listu finančno stanje, kot ga iz-
kazujejo knjige na 31. decem-
bra 1943. Premeženje znaša na
ta dan lepo vsoto \$3,739,133.06,
ali za \$1,136,949.43 več, kot kon-
cem leta 1942. Vlogo so se po-
močile v letu 1943 za ogromno
vsoto \$1,365,500.15, kar znači,
da ima narod popolno zaupanje
v slovensko banko. Vse bančne
vloge so zavarovane do vsote
\$5,000.00 od vladne depozitne
korporacije.

Slovenska banka zaznamuje v
pretečenem letu lep napredek,
ko je za collinwoodsko podružni-
co kupila lepo poslopje na 15619
Waterloo Rd., kjer je bila svo-
je čase Custodian posojilnica.

Prostore je banka nanovo pre-
uredila in v kratkem bo imela
slavnostno odprtijo teh lepih
bančnih prostorov.
Banka izdaja posojila na
ton. Vožnja čez morje bi velja-
la na manjših parnikih samo
\$50.

vknjižbe in daje tudi osebna po-
sojila proti primeroma majhnim
obrestim. Na tej banki lahko
kupite tudi vojne obveznice in je
v udobnost onim, ki delajo čez
dan, banka odprta vsak petek do
osmih zvečer. Banka ima sama
zvoženega na vladnih sekuritetah
nad en milijon dolarjev, da ima
tako vedno pri rokah razpoložli-
vo gotovino.

Jutri večer ob osmih bo letna
delniška seja banke v Knausovi
dvorani na 6131 St. Clair Ave.
Delničarji in delničarke naj pri-
dejo v velikem številu, da bodo
slišali poročilo direktorija o po-
slovanju v preteklem letu.

Važna seja

Nocoj ob osmih bo seja Slo-
venskega demokratskega kluba v
Euclidu. Seja bo v navadnih
prostorih na Reher Ave. Na
dnevnem redu bo ustoličenje od-
bora za 1944, po seji bo pa ne-
kaj domače zabave. Članstvo
naj se udeleži v velikem številu.

Otroški vozički bodo zopet v delu

Washington. — Urad za
vojno produkcijo je umaknil
vse restrikcije, ki so prepo-
vedovale jeklo in železo pri
izdelovanju otroških vozič-
kov. Sedanji legeni modeli,
ki so prišli tekom vojne na
trg, se bodo torej zopet
umaknili starim. Produkcija
jekla se je toliko izboljša-
la, pravi urad za vojno
produkcijo, da se to lahko
dovoli. Sodijo, da bo letos
izdelanih do 800,000 otro-
ških vozičkov po predvojnih
vzoreh. Kot je videti, bo
imela teta storilja še mno-
go dela.

NOVI GROBOVI

Louis Perušek

Kot smo že poročali, je umrl
rojak Louis Perušek, star 62
let, stanujoč na 1333 E. 55. St.
Doma se je reklo pri hiši "pri
starem malnu." Tukaj zapu-
šča brata Franka, ki prebiva v
West Virginiji in nekaj sorod-
nikov. Doma je bil od Sv. Gre-
gorja, kjer zapušča dva brata
in tri sestre ter več drugih so-
rodnikov. V Ameriki je bival
nad 40 let. Pogreb bo v četrtek
zjutraj ob 8:15 iz Železovega
pogrebnega zavoda v cerkev sv.
Vida in na Kalvarijo. Naj po-
čiva v miru.

Frank Samarin

Po nekaj dneh bolezni je
umrl v Glenville bolnišnici
Frank Samarin, star 68 let, sta-
nujoč na 1371 E. 43. St. Rojen
je bil v Raščah, kot Petrovi-
na. V Ameriki je bil 41 let in je
delal pri American Steel &
Wire Co. 36 let. Tukaj zapušča
soprogo Marijo rojena Beck,
sestro Josephine Matesiček,
hčeri Mary Urbančič in Rose
Naujoks, sinove: Franka, Pe-
tra in Johna, ki se nahaja pri
armadi iz dežele ter tri vnuke.
Pogreb bo v četrtek zjutraj ob
devetih iz Grdinovega pogreb-
nega zavoda v cerkev sv. Pa-
vila in na Kalvarijo.

Clevelandski šolarji so zmagali, za nekaj časa

Uprava clevelandške ulične že-
leznice je nameravala od nede-
lje naprej vpeljati za šolarje
vožnjo s tedenskimi voznimi listi
tako, da bi bili veljavni samo
od sedmih zjutraj do petih po-
poldne. Šolarji so se pa pritožili
na mestno zbornico, češ, da bodo
s tem prikrašani, ker posejajo
zvečer razne športne in zabavne
aktivnosti. Zbornica je na sino-
čni seji toliko dosegla, da je
uprava ulične železnice odložila
zadevo do 30. januarja. V tem
času se bo pa vršila preiskava,
če je to potrebno ali ne.

Za Cathedral kantino

Za Cathedral kantino, za kate-
ro nabirajo denarne prispevke
Kolumbovi vitezi v razvedrilo in
pomoč vojakom, so v našem ura-
du darovali sledeči: Anthony J.
Tomše je dal \$10 in društvo Slo-
venec št. 1 SDZ je darovalo tudi
\$10. Poleg tega je to društvo
darovalo \$10 tudi za vojaško bol-
nišnico. Najlepša hvala.

Nova tajnica

Podružnica št. 14 SZZ je do-
bila novo tajnico v osebi Mary
Goode iz 20755 North Vine St.,
Euclid, O., telefon KE 3296.
Članice lahko plačajo asesment
tudi pri Mrs. Frances Rupert,
19303 Shawnee Ave.

Zadušnica

V sredo ob 6:30 bo darovana
v cerkvi sv. Vida maša za pokoj-
nega Alojzija Lesjak v spomin
16. obletnice njegove smrti.

Rusija se hoče pobotati s Poljaki

Krek je bil imenovan v zavezniško komisijo

Kairo, Egipt, 10. jan.—Slo-
venec dr. Miha Krek, ki je bil
dozdaj na čelu informativnega
urada jugoslovanske vlade tu-
kaj, je bil imenovan v Medza-
vezniško sredozemsko komisijo,
kjer bo zastopal jugoslovansko
vlado. V tej komisiji so tudi
zastopniki Zed. držav, Anglije
in Rusije. Naloga te komisije
je, da upravlja v imenu zavez-
nikov vse osvobojene dežele v
Sredozemlju.

Dr. Miha Krek je bil v več
jugoslovanskih vladah kot pod-
predsednik. Po smrti dr. Anto-
na Korošca je bil izbran vodite-
ljem Slovenske ljudske stran-
ke, ki je najmočnejša stranka v
Sloveniji.

Z imenovanjem dr. Kreka v
to važno komisijo je dokaz, da
zavezniki priznajo jugoslovansko
vlado v Kairu še vedno kot
uradno vlado Jugoslavije.

Za ugrabljeno ozemlje jim ponujajo nemško zemljo na zapadnih krajih.

London, 11. jan.—Rusija je
ponudila Poljski nemško ozem-
lje na zapadni strani Poljske
kot v zameno za ozemlje v
Ukrajini in Beli Rusiji, ki ga
bodo vzeli Poljakom. To pome-
ni, da Rusija ne bo dala Polja-
kom nazaj ozemlja, ki ga je
vzela leta 1939, ko si je razde-
lila Poljsko z Nemčijo. Rusija
svetuje Poljski, naj se raztegne
na zapad v nemško ozemlje,
kjer naj si dobi izhod na Balti-
ško morje.

Rusija misli s tem Vzhodno
Prusijo, rojstno domovino nem-
ških junckerjev, ki naj bi prišli
pod Poljsko.

Rusija zahteva za mejo s
Poljsko črto, ki bi tekla od Lit-
ve skozi Brest-Litovsk in potem
južno ob reki Bug. Od 77,703
štirjaških milj ozemlja, ki ga
je vzela Rusija Poljski leta
1939, bi ji dala nazaj kakih
6,000 štirjaških milj, ostalo si
bo pridržala.

Rusija je to svojo ponudbo
naznanila po radiju, ker nima
diplomatskih zvez s poljsko
vlado v Londonu. Rusija tudi
namiguje, naj bi se Poljska
pridružila zvezji, ki sta jo skle-
nili Rusija in Čehoslovaška.

Kot poročajo v diplomatskih
krogih, sedanja poljska vlada
teh pogojev Rusije ne more
sprejeti in ostati še nadalje v
vladi. Zato bodo najprej spre-
membe pri poljski vladi v Lon-
donu, predno se bodo začeli do-
govori glede rusko-poljskega
spora, ki je zdaj največji gla-
vobol med zavezniki.

Kegljišča bodo dobila več šelaka od vlade

Washington. — Firme, ki iz-
delujejo plošče za gramofone in
pa lastniki kegljišč so dobili od
urada za vojno produkcijo tola-
žino besedo, da bodo dobili več
šelaka.

Izdelovalci plošč so dobili v
zadnjem četrletju 1943 samo
20% šelaka, kar so porabili leta
1941. Zdaj ga bodo dobili do
50%.

Za prevleko kegljišč bodo do-
bili najboljše vrste limonin šel-
ak, ki je nekoliko temnejši kot
oni, ki so ga rabili prej.

Tukaj se brije, če se in striže, pa tudi pije

Državni agente so zvedeli, da
je v brivnici na 1006 St. Clair
Ave. zelo finta postrežba. Ne sa-
mo, da se brije, če se in striže,
ampak se dobi tudi izborna kap-
ljica, ki se je pa ne izliva na la-
se, mpak v želodec. Pa so sli tje
kot odjemalci in tudi ti so bili
deležni poleg brivske umetnosti
tudi telesnih dobrih del. Agentje
so tedaj nastopili uradno in do-
bili na brivčevem stanovanju,
1855 W. 65. St. 200 galon kotel
za kuhanje žganja ter več zabo-
jev žganja, ki je bilo importira-
no iz držav Illinois, Pennsylvan-
ia in Florida.

Zaroka

Mr. in Mrs. John Smrtnik,
19712 Muskoka Ave. naznanja-
ta zaroko njiju hčerke Mary
Jane z Pvt. H. E. Voryezka, ki
služi pri 408 Service Sqdn.
WAAF, Waterloo, S. C.

Seja direktorija

Nocoj bo seja direktorija S.
N. D. Vsi naj se udeleže!

Roosevelt ne bo šel danes osebno pred kongres radi prehlada

Washington. — Danes, v to-
rek, bo naslovil predsednik
Roosevelt priporočila novemu
kongresu. Običajno gre predse-
dnik ob takih prilikah osebno
pred obe zbornici kongresa. Se-
daj bo pa svoje poročilo kongre-
su poslal in bo tam citano po
klerkih.

Mr. Roosevelt je namreč mo-
čno prehlajen in njegov osebni
zdravnik mu je svetoval, naj ne
gre iz stanovanja, ako si noče
boleznih poslabšati.

Nocoj ob osmih (clevelandski
čas) bo pa predsednik govoril
amerškemu narodu po radiju
ter mu ob kratkem razložil sve-
tovni položaj.

Hitler je baje odstavil generala von Mannsteina

Stockholm.—Švedsko časopis-
je prinaša neke zasebne vire, ki
trdijo, da so ljudje videli feld-
maršala von Mannsteina na 2.
januarja v civilni obleki na Du-
nanju. To bi značilo, da Mann-
stein ne poveljuje več nemškim
četam na fronti v južni Rusiji.

Zadnje dni se je mnogo šepet-
talo, da je Hitler odstavil von
Mannsteina. Govori se tudi, da
ga bo nasledil general von
Rundstedt, ki je dozdaj pove-
ljeval nemškim četam v zapad-
ni Evropi, kjer je zdaj povelj-
nik general Rommel.

Zelo važna seja

Podružnica št. 18 SZZ ima no-
coj v navadnih prostorih svojo
mesečno sejo. Članice naj se
udeleže v velikem številu.

Šesta obletnica

V sredo ob sedmih bo darova-
na v cerkvi sv. Vida maša za po-
kojnega Antona Palčiča v spo-
min 6. obletnice njegove smrti.

Kupujte vojne bonde!

Naši
vojaki

Na dopust je dospel Raymond
Gruber, 3/C Petty Officer, sin
družine Mr. in Mrs. Frank Gruber
iz Geneva, O. Pri mornarici
služi že 15 mesecev in je bil na-
zadnje na Puerto Rico. Nazaj
bo odšel na 24. januarja.

Drugi njegov brat, korporal
Joseph, služi pa pri Service
Groupe in se nahaja točasno ne-
kje v Angliji.

Tretji brat Frank služi pa pri
pohoti in se nahaja zdaj v South
Carolina.

Edmund Hočvar se je v pe-
tek odzval klicu Strica Sama in
odšel v armado. Edmund je tre-
tji sin družine Mr. in Mrs. Louis
Hočvar iz 9914 Elizabeth Ave.
Želimo mu vso srečo in pa zdrav
povratak.

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER(JAMES DEBEVEC, Editor)
6117 St. Clair Ave. Henderson 0628 Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: Celotno leto \$6.50, pol leta \$3.50.
Četrt leta \$2.00

Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland, by mail, \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 8 Tue., Jan. 11, 1944

To je leto naše zmage

V letu 1944 bomo videli poraz Nemčije in začetek velike ofenzive proti Japonci. Tako nam napovedujejo naši ameriški vojskovodje. Tako je izjavil general Eisenhower, ki je še pred nastopom novega leta rekel, da bo Nemčija zrušena v nastopnem letu. V Washingtonu je izjavil admiral King, vrhovni poveljnik ameriške bojne mornarice, ki je potrdil mnenje Eisenhowerja glede poraza Nemčije in dodal, da bomo zadali velike udarce Japonci, še predno bo vojna v Evropi končana. Ameriški državni tajnik Cordell Hull je tudi izrazil upanje, da bo Nemčija na kolenih leta 1944.

Besede teh mož, ki so v pozicijah, da vedo, kaj govorijo, nam dajo optimistično upanje za letošnje leto na bojnem polju. In vse kaže, da imajo prav. Zavezniki imajo armade, imajo ladje in letala in kar je glavno — imajo denar.

Toda Nemčija se očitno ne strinja z vojno analizo zaveznikov, ker se še vedno bori in vsa znamenja kažejo, da se še ne namerava podati, pač pa zavračati vojno kolikor najdlje mogoče.

Najbolj važen znak zadržanja Nemčije je bila Hitlerjeva novoletna poslanica nemškemu narodu. To so bile najbolj grenke, pa tudi najbolj trmaste besede, ki jih je še izrekel, kar je na čelu vlade. Hitler ni niti namignil o kaki zmagi za Nemčijo. Pozival je narod samo k vztrajnosti, da ostane pri življenju in pripovedoval je o največji krizi, ki je v kvartah za Nemčijo v letu 1944.

Kako si misli Hitler način, da bo Nemčija preživela, je več potov. Eden je ta, kot je rekel, da je Nemčija odločena boriti se s pravcatim fanatizmom in brez ozira na posledice. Drug način je bila njegova grožnja, da ob koncu te vojne ne bo ne zmagovalcev in ne premagancev, ampak da bodo samo "preostali" in pa "uničeni".

Vse to se prilaga prejšnji nemški propagandi, da ima Nemčija pripravljeno neko skrivno orožje, ki bo napravilo boj strašnejši, kot je bil še kateri. Nekateri trdijo, da je to tajno orožje avtomatična bomba z nepopisno eksplozivno močjo. Seveda, ako ima Hitler za rokavom kako tako orožje, ve le on in njegovi vojskovodje.

Med tem pa nadaljujejo zavezniki s pripravami za napad na Evropo, Hitler se pa istočasno pripravlja na obrambo iste. Hitler trdi, da je pripravljen na invazijo, Washington in London sta izjavila isto ter sta postavila na čelo armadam može, ki bodo dirigirali invazijo.

Vprašanje je zdaj samo: kdaj bodo pričeli z invazijo? Ni verjetno, da bi bil zanj že izbran dan, toda čisto gotovo je, da bo enkrat v prihodnjih šestih mesecih. Določen dan zavisí od priprav, vremena in pa koordinacije z rusko armado.

Nekatero londonsko časopisje je oni dan trdilo, da bo prišla invazija v teku enega meseca. Toda ofenzive tekom prve svetovne vojne nam pripovedujejo, da niso bile uspešne, ako so jih začeli prezgodaj, ko je bilo še nestalno vreme. Toda če ne bodo začeli z invazijo v februarju, jo bodo morali najbrže odložiti do maja ali vsaj do konca aprila. Vzrok je ta, ker je v Rusiji skoro vsaka ofenziva nemogoča od srede marca do konca aprila ali začetkom maja radi blata. Zavezniki bodo začeli najbrže z invazijo takrat, ko bo mogla udariti tudi ruska armada, torej prej, kot se prične v Rusiji zemlja tajati, ali pa potem, ko se že osuši.

In kje bodo pričeli zavezniki z invazijo? Ker bo poslana vsaka ameriška in angleška divizija, ki bo na razpolago, v akcijo, bo potreba izkrcati ogromne zavezniške armade na številnih točkah evropske čeline. Glavni udar bo pa tam, kamor bodo mogli poslati zavezniki največjo podporo v zračni sili, pod katere streho se bodo zavezniške čete izkrcavale na obrežje.

Torej vse je pripravljeno, kulise so postavljene, vloge razdeljene za veliko igro, ki se bo odigrala letos v Evropi. Ogromne priprave na obeh straneh dajo soditi, da bodo žrtve ogromne na obeh straneh. Vendar — mi vsaj vemo, da bodo te žrtve nam prinesle zmago, medtem ko Nemčija ve, da bodo vse žrtve zastoj.

V javnosti se dosti ne razpravlja tega, toda fakt je, da so zavezniki toliko časa odlašali z invazijo radi tega, ker so mislili, da bo njih zračna sila pognala Nemčijo iz vojne, to je, da jo bo tako razbila, da se bo zrušila brez invazije. Kljub strahovitim zračnim napadom, ki sta jih izvajali angleška in ameriška zračna sila, pa vidimo, da je Nemčija še vedno na nogah, čeprav je njena industrija strahovito razmesarjena. Zavezniki uvidevajo, da bo treba poslati na Nemčijo zračno in pomorsko silo, da jo končno porazi, dasi je fakt, da sta obe zračni sili mnogo pripomogli, da bo zmaga lažja in hitrejša.

O Hamburgu, recimo, se je pisalo (in to ni bila morda kaka propaganda), da je popolnoma razbit in absolutno mrtev za nemški vojni napor. Toda zadnje dni smo pa zvedeli, da so Nemci nekatere tovarne v Hamburgu v toliko popravili, da zopet obratujejo. Torej bo treba zopet poslati te bombe. Tako bi šla vojna lahko naprej in naprej. Nemci porušene tovarne zopet popravljajo, treba jih je ponovno bombardirati. Zato je potrebno, da pride armada, ki bo razbita mesta zasedla in preprečila Nemcem priti zopet k sapi.

BESEDA IZ NARODA**Vabilo na sejo**

Delničarjem slovenske, The North American banke!

Slovenci smo žilav in neupogljiv narod. Po številu smo sicer narodi, po dejanjih in delih, smo kos mnogo večjim ali številnejšim narodom. To smo vedno dokazali s svojo zavedno naprednostjo v trgovskem in v kulturnem oziru, kar oboje šteje. Trgovstvo je itak ameriško. Vsa Amerika je spojena in zvezana s trgovstvom in na tem obstoji. Kultura pa nas odlikuje še višje, ker smo pri tem še kulturno-narodno zavedni, kar velja več kot sama kramarija in dolarji. To sem omenil mimogrede, ker v tem vidim resnico.

Danes pišem glede našega bančnega podjetja, katerega cenim nad vse drugo zelo visoko, ker nam kot narodni skupini daje častno podlago. Rekli boste: "Ja, ja, saj vemo, kaj vse smo že prešli." Dobro! Ravno to je tisto, kar dokazuje, da smo narod, ki se ne ukloni! Ko bi takrat stisnili rep in se kot mežve skrili, ko je banka zadela krizo, bi bili zavešelj zgubili kredit v same sebe! Danes vidimo, kako pametno smo storili, da smo si banko ohranili. Danes ista banka nam obeta veliko bodočnost, številke govorijo. Danes, po nekoliko letih, ki so bila tako nezaupne med narodom, se je nova banka povzpela nazaj na noge. Danes je štela s 31. decembrom 1943 vsoto \$3,739,133.06, tako je napredovala v minulemu letu za \$1,136,949.43. Tako smemo pričakovati, da bo to leto dosegla do \$5,000,000.00. To nam dokazuje napredek zadnjih par let, po teh številkah se lahko računamo na še večji napredek v tekočem letu.

K temu nam bo veliko pripomoglo novo kupljeno bančno poslopje, katero je bilo tako potrebno in katero je za banko glavna podlaga. To poslopje je direktorij na podlagi državne postave izplačal iz bančne rezerve. Toda bančna rezerva je ostala še dovolj velika, da daje podlago kredita bančnemu podjetju v vsoti \$3,677.45.

Tako ste delničarji lahko ponosni na svoje finančno podjetje, na banko, ki je prava, tako imenovana slovenska banka v Ameriki. Vas delničarjev je okroglo 900, kakšna družba je to! Kje je katerega močnejša zadruga, kakor je ta finančna narodna zadruga, katera je v moči, da pomaga svojemu narodu v vsakem slučaju potrebe.

Mi smo narod, ki potrebujemo tako finančno podjetje. Skoro ni človeka, ki bi mogel živeti brez da ima opraviti z banko, ako ne vloga v banko, pa si sposodi v banki, največkrat je oboje. Vsaka družina in vsak posameznik ima opraviti z banko, odvisno je le, s katero banko.

Kdor se poslužuje domače banke, ta pomaga svojemu narodu! Dotičnik, ki gre v katerokoli banko z njegovim poslovanjem, pusti v banki nekaj zasluga za banko. Banke so plačane od teh, katerih se jih poslužujejo. Torej, kamor greste, tam pustite nekaj zasluga, naj bo da ste vložili vlogo, še več pa, če ste si izposodili v banki. Banka ima od tega dobiček. Sedaj pa Vi odgovorite, če ni to res. Povejte tudi, če ni potrebno in pametno, se posluževati domačega, lastnega bančnega podjetja! Kdor misli trezno, ni mora priznati.

Rečem še to. Ako bi se, ne rečem vsi, ampak rečem to, da bi se večina naših ljudi posluževala svoje domače banke, bi se pisalo danes že o desetih milijonih! In, pogledajte, kaj bi ti

milijoni prinesli našemu narodu! Saj so delničarji naši in delavci v banki tudi naši! Pri tem je postrežba domača, v slovenskem jeziku in poznanje! V naši banki ste poznani, priznani, dobrodošli. Pri posojilih bo lažje, pri dogovorih bo lažje, vse po domače. To danes veliko šteje.

Zakaj vabim na sejo?

Za to, da se prepričate o poslovanju. Vi se morate do dela sprijazniti z celotnim poslovanjem naše ali vaše banke. Osebe v banki je za to, da vrši dela za vas delničarji. Vi ste, ki tvorite banko, potom direktorjev gre stvar naprej kakor gre, za to je pa treba izvoliti direktorje in več istih, ki bodo kos svoji nalogi. Kakor že zgoraj omenjeno, če banka naraste na 5 milijonov v tekočem letu, je to že velika vsota v gospodarskem oziru, posebno še v času, ko se denar tako lahko ne investira. To pomeni, da je treba večji gospodarski odbor. Moje priporočilo je: par direktorjev več, potem pa še 20 svetovalcev. To naj bo naloga delniške seje, ki se bo vršila v sredo večer 12. januarja ob 8 uri zvečer v Knausovi dvorani.

Vsak naj pride, ako le ne more, naj po drugem pošlje svoje proxy ali pooblastilo, da bo delniška seja popolna udeležba. Potem bo tudi direktorij delal še z večjim zaupanjem in veseljem za bančni napredek. Pridite polnoštevilno.

Predsednik

Ofenziva na srnjake

Kdor ni za drugo rabo — naj varje dom in babo... tako govori stara slovenska prislovica, ki se je pa mi, veseli Slovenci bolj malo držimo. Kdo bi vedno tužen bil, to ne more biti, pravimo, in hajd v veselo družbo, da enega stisnemo, se malo pogovorimo s prijatelji in drugi dan zopet pljunemo v roke pri našem vsakdanjem opravilu, za kruh in sol.

Res je, da so danes resni in žalostni časi radi te svetovne morije. Toda z jokom ne bomo pomagali k zmagi in s kisanjem ne bomo pomagali izdelovati orožja in raznih potrebščin za naše fante. Treba je, da si ohranimo zdravo telo in zdravo dušo, pa veselo srce, da bomo kos veliki nalogi, ki je naložena domači fronti na rame.

Večinoma vsak danes trdo dela. Dolge ure prebije v tovarni in komaj ima par ur časa, da se odpočije. Toda človek ne bo dolgo vzdržal, če si ne bo privoščil tudi nekaj razvedrila, poštene zabave, pri kateri se okrepi, si nabere novih sil za nadaljnjo delo.

Zato si je naš lovski klub nadel za nalogo, da tudi letos priredi veselo zabavo rojakom in rojakinjam. To je Euclid Rifle klub, ki bo priredil v nedeljo 16. februarja srnjakovo večerjo, po večerji bo pa lovski ples, za katerega bo igral znani Jankovičev orkester.

Dva velika srnjaka sta ponudila našim lovcom svoja debelejša plečeta za to večerjo. Spretna kuharica bo iz srnjakov pripravila slastno pečenko z vsemi potrebnimi dodatki, da bo večerja res pravi lovski banket. In ker vemo, da je treba v življenju vsako stvar mazati, da rajši teče, bomo tudi pri našem banketu mazali s železno in drugo kapljico.

Na razpolago bo vsega dovolj, ker smo se odobrsko prebrskali, da bomo gostom kar najboljše postregli. Za tiste, ki nimajo še stihpana v nogah, bo delal reklamo Frank Jankovičev orkester, da bo vse v kraj letelo. Kot slišim, bo nastopilo tudi kakih 20 pevskih zborov, pri vsaki mizi po eden, tam pri ba-

ri bodo pa peli, kot na nebeški ohceti.

Tako, vidite, da ne kaže drugače, kot da se tudi vi udeležite naše srnjakove večerje in lovskega plesa v nedeljo. Vabim vse prijatelje in znance, posebno pa vse člane slovenskih lovskih klubov iz države Ohio. Vstopnice dobite pri vseh članih, lahko pokličite tudi mene po telefonu zanje: KEnmore 1800.

Ker so zdaj tako redke zabave, bomo pa mi našo bolj raztegnili. Zato so naši fantje odločili, da bomo začeli z večerjo že ob 5:30 zvečer. Pridite torej zgodaj, ostanite dolgo in lušno bo vam in nam.

Saj veste, kje bo ta vesela stvar, ali ne? Če boste molčali, vam bom povedal, drugače pa ne. Torej v Slovenskem domu na Holmes Ave. bo v nedeljo 16. januarja 1944 ob 5:30 zvečer, pa do vizla v pondeljek.

Na veselo svidenje tam pod zelenimi smrekami pri naših veselih fantih.

Jim Sepic, predsednik,

Euclid Rifle kluba

P. S. — Kdor bi imel kaj važnega povedati, naj to gotovo stori pred deseto uro zvečer. Pozneje ne garantiram, da bom vzel na znanje kaj drugega kot "na zdravje."

Januarska številka "Novega Sveta"

Prihodnji teden izide januarska številka, ali prva številka sedmega letnika družinskega mesečnika "NOVI SVET" s sledečo vsebino:

"Po Rusko" (uvodnik). — "Pregled" (političnih in drugih dogodkov). — P. Bogomil Trampuš: "Kje so?" (pesem). — R. A.: "Zemlja je premajhna" (črtica). — A. Bierce: "Dogodek na mostu" (črtica). — "Rev. Anthony Roitz, OSB." (življenjepis). — "Lovčev raj" (narodna pesem). — J. M. Trunk: "Tihe ure — greh" (premišljevanja). — M. Novak: "Napoleon" življenjepis razbojnika Napoleona. — F. H.: "Krivde in pravice" (črtica). — M. Šavs: "K mojim črticam" (zanimiv dodatek k črticam večleč, g. dekana M. Šavs). — Marija Brencić: "Nekomu pri srcu je hudo" (pesem). — "Iveri Leva Tolstoj." — "Slovenski pionir" (opisovanje slovenske naselbine v Pueblo, Colorado in njene zgodovine). — "Dom in zdravje" (koristni nasveti za zdravje, gospodinjstvo, itd.). — M. Seemann-A. Lebar: "Dve kroni" (zanimiv roman).

Družinski mesečnik "Novi Svet" izhaja vsak mesec okrog 15. dneva v mesecu. Vsak mesec prinese bogato zbirko zanimivega in poučnega berila. Mesečnik "Novi Svet" stane letno samo \$2.00; za Kanado in ostalo inozemstvo pa \$3 letno. Naročnino je poslati na: Uprava "Novi Svet," 1849 W. Cermak Road, Chicago 8, Illinois.

Hvala za zaupnost

Nastopili smo novo leto, katero želimo in upamo, da bi bilo v popolno zadovoljstvo vsem; da bi dosegli še tako zaželjeni mir. Vsaka mati in oče željno hrepeni po trenutku, ko se bo vrnil sin in hči zmagovit na svoj dom. Bog nas usliši!

Počutim se dolžna zahvaliti se vam drage članice Slovenske ženske zveze, katere ste mi dale popolno zaupnost in me s tako veliko večino izvolile za svojo predsednico podružnice št. 25. Težko mi je bilo sprejeti tako odgovorno delo, ker sem se bala, da morda ne bom odgovarjala vsem v popolno zadovoljstvo in ker je še tako naporno moje delo doma. Pa sem se vse eno pokorajžila in zagotavljam vas, da bom storila vse, kar bo pač v moji moči za dobrobit naše podružnice in

Če verjamete al' pa ne

Vidita fantička, nekaj takega bi lahko tudi mi napravili tukaj okrog po farmah. Kar na vsem lepem bi začeli meriti zemljo in pripovedovati ljudem, da merimo za železnico. Tisti, ki bi radi imeli železnico čez svojo zemljo, nam bi ponujali denar, naj delamo v njih korist, oni, pa, ki ne bodo pustili, da bi jim progla presekala

zveze. Popolnoma sem uverjena, da boste vse brez izjeme sodelovale z menoj, ker le s tem vam zagotavljam dobro vodstvo, kajti brez vašega sodelovanja ne bomo uspele. Le v edinstvi in slogi je zmaga in napredek — brez prave sesterske ljubezni ni napredka. Torej upam in želim, da bomo sestre ne samo v besedi, ampak tudi v srcu in sodelovanju — v to naj nam Bog pomaga!

Da, lahko smo hvaležne Bogu, da smo v deželi, kjer nas ne morijo in trpinčijo radi naše lepe slovenske govornice in kjer ne izganjajo naših duhovnikov in svetne gosposke na morišča, ampak lahko brez ovir delujemo in govorimo v jeziku, katerega nas je učila naša dobra slovenska mati in ki nam je najbolj svet. Nihče ne stoji zanam in nam ne grozi zato, ker ljubimo in radi govorimo slovensko govorico. Zato pa z ljubeznijo nadaljujemo to, kar naši tam doma ne smejo in s tem olajšamo trpljenje naših mučnikov. Da, ljubim slovenski narod, ljubim pa tudi vero, iz katere sem izšla in sem pripravljena delovati in se žrtvovati zanj, toda samo v katoliškem duhu — ne pa drugače.

Naše geslo in naš novoletni sklep naj bo: v resnici delovati sestersko, v slogi in pravem sporazumu. Kar je bilo storjenih napak, naj se jih nikar ne predbaciva zvezi, ni samo zveza zakrivila, ampak se lahko sleherni izmed nas potrkna na prsi in reče: moj greh, moj greh... Iz tega se lahko naučimo, da se bomo držali v bodoče principov, ki so nam v korist in ne v pogubo. Prišel je čas, da se že enkrat zdramimo iz dolgega spanja in spoznamo, v katero smer drvm.

Držimo se tega, kar nam je sveto in nam mora biti sveto, če smo pravi katoličani; zato pa ne zahajajmo v sovražna taborišča, kjer so nam vedno nastavljene zanke. Naš denar jim diši, nad našimi dušami se pa zgražajo. Ne ravnamo se po vetru, ki veje danes tako in jutri pa drugače. Sledimo onim, katerim je Bog dal svojo oblast in podpirajmo katoliško delo in ustanove. Smo pač slabi in tako radi zabredemo in se damo zapeljati in potem pa strmimo, ko nas enkrat brenejo na cesto.

Stojmo trdno in neomagljivo, pomajmo zatreti sovraštvo in nesporazum kolikor je pač v naši moči, odprimo srce in pomagajmo tam, kjer je naša pomoč nujno potrebna in to z ljubeznijo in pravičnostjo. Nikar ne pomagajmo polniti žepov, ki bodo našim v pogubo in trpljenje. Katoliški duh naj veže iz nas — bratska ljubezen naj ne bo krizama, ampak naj živi v srcih vseh Slovencev tu in v krvavi stari domovini.

O, prinesite leto 1944 naši mučeniški stari domovini in naši lepi novi domovini tako zaželjeni mir, trajen mir, Slovenski ženski zvezi pa pravo slovo in sestersko ljubezen, ki naj bo v ponos slovenskemu narodu. To iskreno želi nam udan,

Mary Marinko

Hudoben človek spoštuje samo onega, kogar se boji.

zemljo, nam bodo pa tudi nujali denar, naj obrnemo go na sosedovo zemljo. F v enem popoldnevu lahko z gamito! Pa, kot rečeno, bom z vama, ki bi ne znala žati resnih obrazov in bi ljudje kmalu pogruntali, smo kaki luftinženirji in izlet v teh lepih krajih bi kaj naglo zaključen, uradnega slovesa.

"Idejo imaš zelo lepo, pritrđi Jim.

"Če se ne motim, bomo trije danes še precej mesar, farmah, pa ne železnico, a ceto," se oglasi France. del sem namreč, da se dobna nekaterih imenitna kapla Ljudje so prijazni, mi pa nimamo navade, da bi se pr branili in tako se bo z bra pomočjo vsem prav izl. Kar lepo pojdemo in sica jaz predlagal, da bi nali potrkali pri Tonetu Selisku ki ima zemljo nedaleč od kaj."

Ker je bil predlog konku in brez vsake opozicije, smi odpejali po svetu, da zvr svojo dolžnost kot rojakaj bomo vprašali pri ljuden zdravju, po letni in po dru, če se sami ne bodo spoi svojih dolžnosti slovenska stoljubnosti.

Ko smo se srečno zrinili zi vrata v ta lepi svet in ti li na grvine pred kempo, Jim ozrl proti nebu in uganili: "Prej bo noč, kist dež!"

Naš France, ki vedno pazi na pomen besed kot en solnik, mu popravi: "rad povedal, da bo pre kot bo pa noč, kaj ne, Jim "Sicer ne vidim nobene like v mojem in tvojem sp pa se radi tega ne bom sp le s teboj v debato. Rečem mo toliko, če bi bili na zdajle tukaj, bi ukazali: fantje, otavo v kopice! ale dolgo, ko se bo vilo!"

"No, in ti, Jim, bi plj roke in se zagnal med plj da bi vse v kraj letelo, ka pr "Se reče, če hočem go po pravici, da bi se jaz ne naprej, tisto ne. Kot zvesta, sem v takem slučaju vedn prepustil vodstvo na šin Francetu, ki je vedno delo dva. Naš oče so imeli to neg pripravno navado, da so raje ukazovali in pri tem in gledali, da njih sinov jala in hčeram ni bilo dolg ča"

pomanjkanja dela. Meni kliš, da sem se vrgel na adn po njih, kar se kot dobre ali nu tudi spodobi, bi rekel ali.

"Kar je res, je pa res," to mu potrdim jaz, "če je počet ko, kot praviš, potem se sta ko ni daleč zatrkalo o m blane. Pri nas doma je bice vse drugače. Moj oče s ur strašno hudi za delo in j vaju dober sin, sem vedno gleden, nisem očetu kratil veselja so ga imeli z delom. Sicer in z menoj itak niso bili d m štati. Ko sva rezala rezal je sem jaz vkladal seno, se tr same nagajivosti (tako z daj dolžili oče) potisnil rokja i zobovje. En cel mesec se doč potem rešen tega nadla jale opravila. Ko so mi dali la i koso v roke, sem s kaž oče! desne roke poskusil, ka več kosa rezala. Režilo je bil pre bro, kot je dokazoval mo Vlač Zopet en mesec prijetne in diha. Kadar sem sekal s pr je vedno tako lepo nanesla t m je počehljal kako priš iz no poleno po nosu, Zopet in n bil kvitan. Celotno pasrš! Č šaržo bi bil malodane jedaj ker so vedele naše krave z Res ko meniševo njivo, kja od slajša detelja, lepše kol Men ali v kateri ogradi je rasl r me bolj zmagtna otava. nihče

Pa kaj vama bom to pvi ne vedoval, ki ne spada sem. Res se peljimo v vizite po f. Sa kako bo z dežjem, vama a, sir pa jaz povedal, predno lmej šli spat.

Lovrač

Spisal JAN PLESTENJAK

tudi emoj...
eno, ko...
bi...
vriček!"
se je oglašilo iz hiše.
vriček!" je kriknil Lovrač, skedenj, da je jeknilo grap.
aj je, oče?" se je oglašil ček zaspano in boječe.
onja spravi!"
koj!" In že je drsal po meril in švignil naravnost v privezal konja, jima nadelje in se skobacal dol nazaj v seno.
kaplana vrata so zaškrpala, pa pa Lovrač ni porinil iz se prine.
z bra, ali si ti slepa?" je z...
izil.
sica kaj?"
nali si slepa, pravim, ali si...
liške dekleta zaljubljena, da...
o čemer drugi očitno...
e."
onkaj, za božjo voljo?"
sm jim pa daj seveda po...
izvr Sram te bodi!"
jakaj ti pa je danes?"
udlene ne izprašuj, vprašaj...
drugi, kako je z njima!"
spoj?" je zategnila Jera.
mškrac je planil iz hiše in se...
listnjakom ustavil. Vse se...
in sio v njem in tudi glas se...
in se tresel.
panca, Neža! Marš v hišo...
istnjaku se ni nič zganilo.
črčal je drugič.
egnjeno in zaspano se je...
al ženski glas.
koj pa je?"
ič, kaj je! V hišo, sem re...
Jim...
n je šel v hišo in se usedel...
op in strmel v tla. V žilah...
pa vrelo. Jera ga je pla...
ledala. Privil je luč, da je...
njegov obraz ožarjen od...
nobe. Oči so mu begale,
ih in čelu so se mu spre...
lave barve. Z rokami je su...
lase in brado.
pol oblečeni, sta boječe...
pljali Franca in Neža, ob...
pri materini postelji in...
aška tišina je presunila...
in v hčeri.
ra, da se ne vtakneš v...
stvari, da veš," je prese...
lišno Lovrač. Jero je zaze...
o kosti. Bala se je nekaj...
mega, še strašnejše pa se...
zdelo, ker ni nič slutila.
ranca, kaj si zadnje čase...
jala, in ti, Neža, menda...
ni prasanje se je materi zde...
adno. Strmela je v strop,
reči sta pa povešali oči in...
ali.
s, to, ali ne vesta povedati,
se početa?"
sta molčali.
moji hiši od danes nima...
beč prostora. Razumeta? S...
ur sta se pečali in spečali,
je vaju pa še redi in še tisto...
eden, kar pride."
selbra je bušnila v glasen jok,
pet in Franca sta prebledela,
da mogli do besede. Lovrač...
je sedel kot sodnik in vse...
se trgalo v njem.
zda, zdaj plani nanj!
se, kaj pomagaj, še to sem mo...
se, dočakati," so materi v jok...
le, jala misli. Do besede pa ni...
li tla in ni smela.
až oče!" sta hčeri jeknili hkrat...
ka več nista mogli, ker ju je...
bil prekinil oče.
oj! Vlačugi! Ko sta osramotili...
e, in prstom kazali za meno, j...
ta prositi odpuščanja, kaj?
pri iz hiše! Poberita svoje cu...
peč in nikdar več čez moj prag.
asrš! Če ne..."
tedaj je stopila preden Ne...
Res se je tresla, pa tudi ki...
kla od žalitve.
Mene je obsojal po krivem,
me je. Pa tudi Franca ne...
niheč zmerjal z vlačugo. Tu...
vi ne. Sram vas bodi, da jo...
ne sreči in sramoti podite od...
e. Saj vam je dosti pretege...
a, sirota."
Imej usmiljenje," je krikni-

lo iz Jere. Onemogla se je zgru...
dila na posteljo.
"Tako torej. Franca, zgini, ti ostanesh!"
Neža je zamahnila z roko: "Obe ostaneta ali pa nobena!"
"Pa nobena! Marš!"
"Marš!" je zarjul Lovrač in dvoje senc je zginilo skozi vežo v listnjak, odkoder je bilo slišati jok vseh štirih sester.
Lovrač je zapahnil duri in sedel za mizo.
"Sedaj naj upam na cesto! Fej, vlačuge sem redil!"
Jera je še vedno ihtela in drhtela in globoko v prsih ji je golčalo.
Lovrač je dihal sunkoma in si z roko brisal pot s čela. Zdaj in zdaj je zaškrtal z zobmi, predeval nogo čez drugo in stiskal pesti.
"Sedaj veš, kaj je!" je z očitajmo glasom ošinil Jero.
"Se sedaj ne vem, kako naj razumem!"
"Seveda, ti ne moreš razumeti. Take ste ženske. Razumem pa jaz in tudi ti boš razumela. Vlačug ne bom trpel v hiši, pa če se vse podre. Če jima boš dajala potuho, zapodim še tebe." Pri zadnjih besedah je bil pa že mehkejši, da je Jero skoro odleglo: "Saj ni tak!"
"Lovre, lepo te prosim, imej usmiljenje. Je že tako. Oba sva po svoje zakrivila, odpustiva ji. Kar je, je!"
Lovre pa ni odnehal.
"Tako praviš ti! Slišala si mojo besedo in vedi, da pri tej ostanem. Zastonj je vsaka prošnja."
"O, saj sem vedela, da nas bo Bog udaril. Ampak to je šele začetek, kar pa pride, Bog nas varuj!"
Zaihtela je in si z odejo zakrila obraz.
"Čenča!" ji je zabrusil Lovrač in se zopet razvnel. "Seveda! Ti bi rada, da bi vlačugo v naročje vzel in pestoval. O, ti že, Lovrač pa ne!"
"Saj sta vendar tvoji hčeri! Neža je nedolžna."
"Zato sem ji rekel, naj ostaneta. Če pa potegne z njo, od danes naprej tudi ona ni več moja hči."
"O Bog, kaj bodo pa fantje rekli, posebno Tone in Janez. Še od hiše pojdetaj."
"Naj pa greš! Gospodar ostanem jaz, pa če greste vsi. O, ne boste me še, Lovrača že ne!"
"Ali ne bi bilo lepše, če bi bili lepo prijatelji med seboj? Zakaj se zadnja leta le prerekamo in grizemo?"
"Jaz nisem kriv. Hotel sem vsem prav. Kdor pa noče tako, kot mu jaz želim in jaz hočem, naj gre. Ne bom ga pogrešal."
"O, boš ga, boš! In še bridko!"
"Jaz nikoli! Kdo je pa takrat delal, ko še ni bilo otrok? Toliko sem delal, da sem se grunt prikupil, in kaj še hočeš?"
"Moje pa zanemaril. S hiše je veter vso streho razmetal."
"Brigaj se sama!"
Jera je kratek čas molčala. Nato je svareče dodala:
"Lovre, ne pozabi, da se staraš!"
"Za dva, tri še odležem!"
"Ne boš več dolgo."
"O, nikar ne misli, da me bo moč kar tako hitro minila, o ne! Ti tega že ne boš dočakala."
"Da bi vsaj ne! Saj tako vem, da bi dočakala le gorje. Že to težko prenašam. Če bi bil ti drugačen, ne bi bilo tega. Opominjala sem te, pa me nisi poslušal."
Za hip se mu je zazdelo, da sliši glas stare matere Ane, pa ga je ubil njegov srd.
"Že spet zvrtaš name! Vsi, prav vsi ste nedolžni, seveda, samo jaz ne!"
(Dalje prihodnjič.)

Mimica Konič:

Mlin nad Savo

"Res je," je pritrdil gospod Anton. "Toda ti, Urh, si bil neumen, ker nisi hotel od njiu denarja. Srebrniki, pa če pridejo tudi iz obsojenih rok."
"Nič ne rečem," se je branil Urh. "toda onadva premetavata mrlje in jaz nam vzamem iz takih rok denar?"
Vicedom je vstal izza mize in začel tekati po hiši iz kota v kot. "Urh, tu notri je ogenj, to peče!" je tulil.
Jurko je pristopil k njemu in ga prijel za rame, da bi ga umiril. Vicedom je buljil vanj in v strahu zavpil:
"Pusti me, hudič!"
Vicedom se je plašno odmikal. "Kaj ne, kmalu bo po njem?" je vprašal Urh.
"Doigo ne bo, saj vidiš, da že blede."
Mestni vicedom je nehal divjati. Sedel je na klon in njegove motne, brezizrazne oči so strmele v leseno steno ob peči. Dolgo je tako sedel ta postarni mož s sivimi lasmi in se niti malo ni premaknil, kakor bi okamenel. Naenkrat pa je planil kvisku, mahal okrog sebe z rokami in kričal na ves glas:
"Poglejte, cel oblak kobilic se nam bliža! O, o, vedno več jih je, vsa hiša jih je že polna! Bežimo, hitimo ven, morda jim uideemo!"
"Saj ni kobilic, zdi se ti!"
"O, so. Proč, proč! O, v obraz so se mi zajedle, uh, na prsih me žro, roke, noge! Rešite me, pomagajte mi!"
Črna smrt je stisnila nesrečnika za grlo, moči so mu začele po-

jemati.
"Žge... kobilice... Herman..."
To so bile njegove zadnje besede.
Jurkotu je bilo tesno pri srcu. Smrt ubogega vicedoma ga je pretresla. Vstal je, si pokril širokokrajnik in položil na mizo srebrn tolar.
V mlinu je vladal polmrak. Okno v hiši je bilo odprto, skosen je lil snop rdečkaste zarje, ki se je prelivala nad vrhom Svegla Jošta. Lahna sapica je vrela skozi okno v hišo.
Mlinarica leži nepremično na postelji, oči ima zaprte. Njeno ubogo telo je tako shušano, da je popolnoma podobna okostnjaku.
"Dober večer, mati. Dolgo me ni bilo."
Ni odgovora.
"Ali spiš, mati?"
V hiši je vladal gluh molk. Jurko je pristopil k postelji.
"Kaj ti skuham za večerjo, mati?"
Mati se ne gane, Jurko v poltemi poišče njeno shušano roko, a roka je ledeno mrzla, trda.
Nem je stal mladi mlinar ob mrtvi materi.
Drugi dan so pokopali staro Mlinarico in Jurko je ostal sam v mlinu. Tako pusto mu je bilo pri srcu, kakor še nikoli doslej. Želel je materi smrti, ker se mu je smislila, a zdaj je videl, da je brez nje mlin še stokrat bolj prazen. Jurko se je tega zavedal in spomin na mrtvo mater mu je bil kakor svetinja.
Nekega jutra, ko je zopet sedel v mlinu in se mučil z žalostnimi spomini, je nenadoma sto-

pil v mlin Zoranov hlapec. Jurko je vstal, zasutil je nesrečo. Toda hlapec ni vedel, kako bi začel. "Kaj te je prineslo? Povej naravnost!"
Hlapec je počasi izjavil iz grla:
"Minca umira, želi te še enkrat videti..."
Jurko je obstal, kakor bi ga pribil. "Minca umira..." samo te besede je slišal in dovolj mu je bilo. Prebledel je in nekaj časa je strmel v hlapca, kakor bi ga prav ne razumel. Potem pa se je siloma umiril in rekel hlapcu z glasom, ki je izražal neizmerno bol:
"Pojdiva!"
Mlinar je šel tako hitro po ozki stezi, da ga je hlapec komaj dohajal. Srce mu je tolklo, kakor bi mu hotelo raznesti prsi. Ko sta prišla do Zorana, je baš odhajal duhovnik iz hiše.
"Ne bo več dolgo," je rekel.
Jurkotu so se zašibila kolena. Komaj je pritaival v hišo.
Na postelji pri peči je ležala Minca. Črne bule so ji stekle po vsem obrazu, ki je bil strašno sakažen. Ob steni na strani je ležal na tleh mrtvi gospodar. Bule so se mu predrlle, rumenkasta tekočina je tekla iz njih. Tak smrda je bil v hiši, da je mlinarju kar sapo jemalo.
Minca je takoj spoznala Jurkota in radost se ji je razlila po umirajočem obrazu.
"Jurko, vendar si prišel. Vedela sem, da me pred smrtjo še enkrat obiščeš," je dejala s trudnim glasom.
Mlademu mlinarju so se zopet ulile solze po licu. Minca je videla njegovo žalost in ga je tolažila.
"Nikar ne jokaj, Jurko, jaz ne maram videti solz."
Mlinar si je obrisal solze in sedel k Minci. Komaj je premagoval jok, ko je s stisnjenim grlom rekel:
"Bog ni pravičen, ker jemlje življenje tebi, ki nikomur na svetu nisi storila krivice!"
"Ne govori tega, Jurko, in ne pritožuj se. Poglej okrog sebe! Samor se ozreš, povsod je sama smrt. Črna smrt kosi, ona ne izbira med krivimi in nedolžnimi."
"Ti boš umrla in dobro ti bo. Toda jaz, jaz..."
"Ne, ne, Jurko! Molila bom, da bi bil srečen. Ti morda uideš črni smrti, vse življenje je še pred teboj. Oženi se, v mlin bo prišlo življenje, o katerem sem včasih sanjala jaz..."
Jurkota je čudno davilo v grlu.
"Nikoli nikoli!" je skoro zavpil. "Minca, zame si bila samo ti, tebe edino sem ljubil. Kaznuj me Bog, Minca, če kdaj onečastim spomin nate!"
"Tako si me ljubil, Jurko?" ga je skozi solze gledalo dekle.
"Ah, deklica moja, tu zraven tebe bi legel, pa bi umrl s teboj vred!"
"Tega ne smeš!"
"Umreti moram, živeti mi ni več moči!"
Jurko jo je božal po licu in je z grozo opazil, da je njene jasne oči začela zagrinjati koprena. Pri srcu ga je zbudilo, vedel je, da se ji bliža smrtna ura. O, in on ji ni mogel pomagati.

"Jurko."
"Kaj je, ljubica?"
"Ali se me boš... kdaj spominjal...?"
"Duša moja," je zatrepetal Jurko, "nočem več imeti nobene druge stvari v mislih kakor tebe!"
Minčine oči so postajale vedno bolj kalne, že ni več mogla jasno razločevati predmetov v sobi.
"Jurko, daj mi roko," je prosila Minca.
Mlinar je rahlo prijel njeno desnico.
"Smrt prihaja, Jurko čutim, da ni več daleč. Ogenj v prsih ugaša, manj in manj čutim bolečino..."
"Minca, moja Minca!"
"Sanjala sva o sreči, lepo življenje sva si naslikala ob tistih nepozabnih večerih, saj še veš, pa je prišla smrt in vse pretrgala. Bog je tako hotel..."
Jurko je začel ihteti kakor majhen otrok. Za lešnik debele solze so mu drsele po licih.
"Jurko, ne čakaj mojega pogreba, zatisni mi oči in pojdi od tod."
Mlinar ni mogel odgovoriti.
"Jurko, umiram, zbogom..." ne pozabi me, saj ne veš, kako sem... te... ljubila..."
Oas ji je zastal v grlu, osteklenele oči so postale nepremične, mrzla roka je zdrsnila iz Jurkove desnice. Mlinar ji je zatisnil oči in je glasno zajokal.
V hišo so prišli grobarji, naložili so Zorana in njegovo hčer. Kakor pijan se je opotekel Jurko skozi vrata.
Srebrna mesečina je oblivala zemljo. Nihče ni mogel pomisliti, koliko nepopisnega gorja so obevali lunini žarki, ki so tako prijazno lili na zemljo, kakor bi povsod videli samo veselje. Prilezla je mesečina do Save in oblila z blede svetlobo stari mlin, ki je ves otožen in molčeč prihuljeno čepel pod ostrorobimi pečnami. Nekaj časa je gledala v mlin in plesala po hrbtu mlinarja Jurkota, toda ta se ni zme-nil.
Mladi mlinar je sedel na stopnicah pod pajkelno in popolna tema ga je obdajala. Nizko je bil sklonjen in iz črnih oči so mu kapale solze, padale so na tla in prah jih je pil. Ko so pokopali Minco, ni mogel jokati. Nem je stal ob jami in si v bolesti grizel ustnice.
Jurko ni mogel popolnoma razumeti nesreče, ki ga je zadela. Kakor bi se mu nebo podrlo nad glavo, tako mu je bilo. Udarec za duarcem je padal na njegovo glavo, a zadnji je bil najhujši. Nikdar ga še ni bolečina prevzela tako dno kakor sedaj. Zadnjo iskrico nade, ki mu je še živela v dnu srca, je z brezobzirno roko pregnala in mu pustila samo žalost in obup. Ko ga je že vse zapustilo, je še vedno upal, da bo živel srečno ob Minci. A zgodilo se je drugače.
"Čemu naj še živim?" se je vprašal Jurko, lepi, mladi mlinar, v cvetu leti. Iskal je odgovora, a ni ga mogel najti. Bodočnost je stala pred njim črna in tako mrzla, da ga je zazeblilo. Od nekod iz teme je tedaj prišlo nekaj čudnega: nova misel ga je obšla in Jurko jo je z veseljem pozdravil.
"Enkrat sem se rodil, enkrat umrjem."
Jurko je vstal in stopil v hišo. Mesečina je svetila na posteljo, kjer je počivala mati. Kakor bi jo videl živo pred seboj, se mu je zdelo in dolgo se je poslavljalo od materinega duha. Potem pa se je obrnil in hitro zapustil mlin.
Jurkotu nenadoma zastane noga, kolena mu kleknejo, malo je manjkalo, da se ni zgrudil na tla. Glej, na skali leži Oton z razbito glavo, prav kakor tisto usodno noč. Čez nekaj časa pa začne mrtvi Oton odpirati kalne oči, tako so meglene, da se ne razločijo zenice, in jih upre naravnost v Jurkota.
"Mrilec, poglej si roke!"
Jurko pogleda roki in vidi, da sta čisto rdeči, kakor bi jih okopal v krvi.
Tedaj je nekaj zašumelo v ve-

jevju, po smreki doli je zdrsnila temna postava, na skali je stal hudič.
"He, he!" se je zlobno smehljaj, "radoveden sem, kako se ti že kaj godi. Mati ti je umrla, kajne? In nevestico so včeraj zagrebli gori v gmajni, ali ne?"
"Ne muči me!" je s sklenjenimi rokami zaprosil mlinar.
(Dalje prihodnjič.)

DELO DOBIJO

NEDRŽAVLJANI
HOTEL STATLER
Jma odprto za:
BUS BOY TERRACE SOBA
OPERATORJA ZA POMIVALNI
STROJ — PORTERJE
Zglasite se v
Employment Office
E. 12th St., soba 335
od 9 zjutraj do 5 popoldne

Ženske — Nočno snajenje

Zglasite se v
EMPLOYMENT OFFICE
8. nadstropje tekoma dneva ali pri
Mr. Burgess po 6 uri zvečer
Stalno delo — dobra tedenska plača.

THE BAILEY CO.
Ontario in Prospect St.

Moške in ženske splošna tovarniška dela

se potrebuje za
6 dni v tednu
48 ur dela na teden
Plača za ZAČETEK
Moški 77½c na uro
Ženske 62½c na uro

Morate imeti izkazilo državljanstva. Nobena starost ni omejena, ako ste fizično sposobni opravljati delo, ki ga nudimo.

Zglasite se na
Employment Office
1256 W. 74. St.
National Carbon Co., Inc.
(8)

DIP TANK BARVARJI

Truckerji
Strojni riviterji
Pomagači riviterji
Press operatorji
in pomagači
Operatorji škarij

Drugi in tretji ših
Plača od ure.

**THE CLEVELAND
TRACTOR CO.**
19300 Euclid Ave.
(12)

Snazilke
Delo na vzhodni strani mesta
po 6 uri zvečer. Dobra plača.
**Advance Window Cleaning
Company**
3211 Payne Ave.
Prospect 2945 (13)

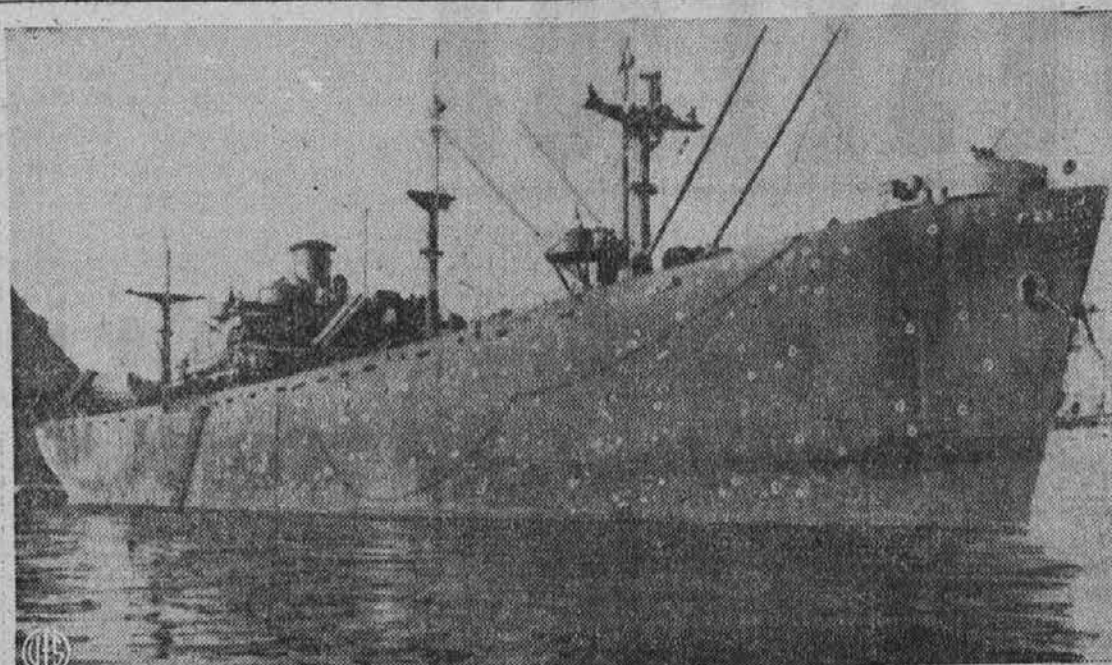
MALI OGLASI

Stanovanje v najem
V najem se odda hiša 6 sob
za eno družino; starejšim ljudem brez otrok. Zglasite se
med 4 in 6 popoldne na 906
Ida Ave.

Ako iščete
dobre popraviljalce za vaše
čevlje, pridite k nam. Vedno
prvovrstno delo. Popravljamo
stare čevlje ter imamo polno
zalogo finih, novih moških čevljev.
Cene zmerne.
FRANK MARZLIKAR
16131 St. Clair Ave.
(Tues. x)

Imenik društev in društvenih zastopnikov za redno letno delniško konferenco Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

Brooklyn, št. 135 S. N. P. J.	Carl Samanich
Carniola Hive, št. 493 T. M.	Frances Tavcar
Carniola Tent, št. 1288 T. M.	Anton Zupan
Cleveland, št. 126 S. N. P. J.	Joseph F. Terbizan
Cleveland, št. 23 Z. S. Z.	John Kodunc
Clevelandski Slovenci, št. 14 S. D. Z.	Dani Fifolt
Comrades, št. 566 S. N. P. J.	Mrs. Agnes Jerić
Concordians, št. 185 S. N. P. J.	Mrs. Josephine Centa
Danica, št. 11 S. D. Z.	Frank Virant
Dostizenci	John Renko
Enakopravnost	John Zalar
France Prešeren, št. 17 S. D. Z.	John Brodnik
Glas clevelandskih delavcev, št. 9 S. D. Z.	Frank Segulin
Godba Bled	Rudy Vidmar
Ilirska Vila, št. 173 A. B. Z.	Anthony Zakrajšek
Ivan Cankar	Mary Bradac
Jugoslav Camp, št. 293 W. O. W.	Frank Fende
Jutrarnja Zvezda, št. 137 A. B. Z.	Joseph Trebec
Kranj	Michael Telich
Kristusa Kralja, št. 226 K. S. K. J.	Krist Stokel
Lipa, št. 129 S. N. P. J.	Joseph Skuk
Loška Dolina	Josephine Mocnik
Lunder-Adamič, št. 28 S. N. P. J.	Mathew Debevec
Naprej, št. 5 S. N. P. J.	Krist Stokel
Napredne Slovenke, št. 137 S. N. P. J.	Frank Zorich
Napredni Slovenci, št. 5 S. D. Z.	Cecilia Subel
Novi Dom, št. 7 S. D. Z.	Andy Sadar
Pečlarski klub	Stephen Lunder
Progresivne Slovenke, št. 2	Felix Strumbelj
Ribnica, št. 12 S. D. Z.	Wm. Candon
Slovani, št. 3 S. D. Z.	Ivanka Shifrer
Slovenska narodna čitalnica	August Komar
Slovenske Sokolice, št. 442 S. N. P. J.	Leonard Poljšak
Socialistični klub št. 27	Anna Opeka
Socialistični pevski zbor Zarja	Andrej Tekauc
Spartans, št. 576 S. N. P. J.	Terezija Zele
Srca Jezusova	Anna Erbenzik
Srca Marije (stara)	Frank Modic
St. Clair Grove, št. 98 W. C.	John Vidmar
Sv. Ana, št. 4 S. D. Z.	Nezka Kalan
Sv. Cirila in Metoda, št. 18 S. D. Z.	Andrew March
Sv. Janeza Krstnika, št. 37 A. B. Z.	John Filipe
Sv. Vida, št. 25 K. S. K. J.	Frank Fende
Svobodomiselne Slovenke, št. 2 S. D. Z.	George Washington, št. 180 A. B. Z.
Tabor, št. 139 S. N. P. J.	Martha Washington, št. 38 S. D. Z.
Triglav dramsko društvo	Clairwoods, št. 40 S. D. Z.
Vodnikov Venec, št. 147 S. N. P. J.	Glasbena Matica
Washington, št. 33 Z. S. Z.	Pevski zbor Abraščev
George Washington, št. 180 A. B. Z.	Pevski zbor Sloga
Martha Washington, št. 38 S. D. Z.	
Clairwoods, št. 40 S. D. Z.	
Glasbena Matica	
Pevski zbor Abraščev	
Pevski zbor Sloga	

Tovarna ladja "Samuel Parker," ki je sodelovala pri invaziji Sicilije, je šla skozi hude boje. Njen poveljnik kapitan Elmer J. Stull je po končanih bojih ladjo slikal in pravi, da je dobila več kot 200 strelav v svoj trup, kar je označeno z belimi pikami, ki jih lahko opazite na trupu ladje.

Jo Van Ammers-Kuller:

UPORNICE

ROMAN

Ali je Saartje vedela za skrbno čuvano deklško tajnost svoje sestre? Klaas Beet, plavalas, neodoljivi, tako mlad in že tako slaven in češčen, je nekega lepega dne, v času svojih pre-slavnih študentskih let, odkril Keetjijin zali obrazek za poluzavešenim oknom Coorn-veltove hiše. Ali ni bilo kakor na dlani, da je po okusu časa z ognjevitimi in čuvstveno nežnimi verzi opeval predmet svojega občudovanja? V dijaškem almanahu je s skrivnostnimi začetnicami izšla pesem, o kateri je David po raznovrstnem skrivnostničarskem nagajanju Keejetjeji izdal, da je namenjena njej. Ona jo je skrivaj prepisala, jo dolge tedne nosila med nabori svoje preprane rute in jo ponoči močila z vročimi, toda blaženimi solzami, medtem ko je sestra Koosje mirno in ničesar sluteča spala kraj nje. Da, v tistih časih je bila ljubezen še nekaj, kar si lahko zložno in preprosto doživel; Keejetje je bila brez vsega pripravljena, darovati svoje mlado srce za vse večne čase plavalasemu študentu, če bi le pokazal, da je željan tega daru.

Toda Klaas Beet je s to edino pesmijo izčrpal vse svoje občudovanje. Odsel je iz Leidena in sprejel službo pridigarja v Heemstede; naslednjo pomlad pa so mlade deklice v Leidenu vedele povedati, da je zarocen z mlado damo plemiškega rodu.

Poslej so bila Keejetjijina lica še malo bolj bleda kakor poprej. Njena glavica se je še za spoznanje medleje povešala na vitkem vratu in rahla senca porogljive nevere je hušnila okrog njenih lepih ust, kadar je v "Domorodnih pevskih gla-

sovih" ali pa v "Časopisu za umetnost in literaturo" prebirala številne, blestečih besed polne verzje, ki so slavili ljubezen in primerjali žene s ponižnimi dehtečimi rožnimi popki ali pa s plašno skritim srnam. Kadarkoli pa je razpenjala platno ali sekala klobaso ali pa likala svoja nabrana spodnja krila, ji je, ne da bi mogla zabraniti, prepevala v mislih sladka pesem, kjer je mlad gospod izjavil, da je naj srečnejši od vseh smrtnikov, dokler sme v spoštljivi oddaljenosti gledati njen "angleško čisti obraz" in njega "pobožni, deviški mir."

Navzlic Davidovemu in Saartjejinemu zatrdjevanju se je Keejetje upirala temu, da bi bil plavalas in dragi pesnik, ki mu je darovala svojo prvo deklško ljubezen, istoveten s porogljivcem Hildebrandom, ki je smešil poštene, ugledne in bogaboječe ljudi, osebe, ki so bile tako podobne njenim lastnim staršem, stricem in tetam, prijateljem in znancom, ter jih izpostavljaj javnemu posmehu.

Hčeri Jacobi, ki je bila druga po letih, je mati naročila, naj pokaže francoski sorodnici njeno sobo in naj ji pomaga razložiti in pospraviti njene stvari.

V mrzli, blede svetlobi v veži je novinka opazila, kar ji je v mračni sobi ušlo: Koosje Coornvelt je bila žrtev koz. Koz njenega tako nežnega in somerno rezanega obraza je bila podobna mlahavi, preluknjani tkanini, čudno velike in mračne so tičale temno rjave oči med golimi trepalnicami, kjer ni ostala niti sled dlačic. Marija Elizabeta je stopala za svojo sestrično po širokih hrastovih stopnicah navzgor in s plašnim

strahom premišljala o nedoumljivi volji božji, ki je z najbolj neprizanesljivo od vseh bolezni izvolila tako ljubeč obraz izpremeniti v nekaj odbijajočega grdega.

Deklici sta prekoračili prostorno, svetlo predvežje, odkoder so se cepile neštete grednice in stopnice, leve in vrata. Potem se je Koosje namerila v manjši in tmnejši stranski hodnik.

"To je soba brata Davida, ki študira pravo." Pokazala je velik prostor, čigar vrata so bila odprta. "V minulem letu je moral stanovati doma, ker ni bil zadosti delaven, zdaj pa, po vmesni skušnji, je smel zopet najeti svojo sobo."

"Študent!" Ta beseda je imela za Marijo Elizabeto magičen zvok, odkar je na rapenburgskem mostu videla voz razposajenih mladih ljudi, ki je drvel mimo nje, edini izraz veselosti in življenjske radosti, ki ga je mogla odkriti, odkar je stopila iz poštnega voza.

"Ali bi ne bila tudi ti rada fant, da bi lahko postala študent?" je vprašala zaupljivo.

"Tak študent, kakor je bil Hendrik, prav rada," de resnobo Koosje. "On je ostal primeren ves, zmeraj priden in bogaboječ, toda David in njegovi prijatelji — kaj sta njim mar višje življenje in dušni blagor!"

Marija Elizabeta je začutila, da je bržkone nevarno govoriti o teh zadevah; molče je stopila za Koosjejo v sobo, kjer je kip antične boginje modrosti še krasil napol prazno knjižno omario in je nad kaminom visela zanosit vrsta gnjati.

"Seveda, že zopet čepiš tu!" je čula, kako je Koosje ježno vzklisknila. Zagledala je približno dvanajstletnega fanta v modrem jopiču, ki je z glavo naslonjen na roko, z besno vneto pisaril pri visokonogem pultu. "Ali ne znaš spodobno pozdraviti, Bram? Kaj pa počneš tu? Stavim, da pišeš zopet kazensko nalogo!"

Z razdraženim, srditim pogledom, ki je veljal sestri, je fant odložil pero, se šolarsko poklonil in zamrmral skozi zobe: "Vaš sluga, sestrična"; potem se je zopet z nemirno gorečnostjo lotil svojega dela. "Je oče že doma?" je vprašal z glasom, v katerem si čutil strah.

Marija Elizabeta mu je pogledala preko rame. "Ovid?" je brala začudena; "tako daleč si že v latinščini?" Ker je namesto odgovora buljil vanjo s svojimi od osuplosti odprtimi, debelimi deškimi usti, je s prstom pokazala na neko mesto v knjigi, potem pa na sivo, tenko čedkanje: "Fecerat exiguas iam sol altissimus umbras: že je solnce zmanjšalo sence" — saj ni prav, če pišeš: "opoldansko solnce je delalo majhne sence?"

Dečko je za hip ostrmel, po-

tem pa je bruhnil v zagrljen, neotesan smeh; kakor bi mu igra jela ugajati, ji je s svojimi, od črnila umazaniam prstom pokazal celo vrsto besed. "Ali veste, kaj pomeni to? In tu: fidissima Corpora, tu se sploh ne morem znajti...!" In zopet ga je posilil nevesel, hripav smeh, da so ščetinasti, negojeni lasje na veliki glavi opletali sem in tja.

"Zakaj se smeješ, fante?" Koosje je bila pravkar pustila zavese, da prežene redke žarke popoldanskega solca, in z vso premočjo starejše sestre pristopila k njima.

"Ah, za nič; poskusila sem le, da bi neko latinsko besedo pravilno napisala," je urno pripomnila Marija Elizabeta. Domislila se je, da bi se bila skoraj izdala pred svojo sorodnico Koosjejo. Kajti celo doma, v Parizu, jo je izučilo, da je svoje znanje, o katerem so bili vsi mnenja, da nikakor ni za ženske, boječe prikrivala. Saj je bila celo njena dobra mati vsa iz sebe, ko je zvedela, da je monsieur Michel napol v šali poučeval otroka, ki se je s tako nenavadno lahkoto učil latinskega in grškega jezika! Kako je tožila, da bo njena hči postala učena ženska in sramota za njen spol! K sreči ni sestrična Koosje ničesar čula — če le dečko ne bo kaj izblebetal svojim bratom in sestram! Toda ta se je zopet ves zaglobil v svojo kazensko nalogo in je divjal s peresom po papirju, ka-

kor bi šlo za izveličanje duše. "Dobil jih bo po grbi, če bo oče opazil, da ima kazen," je izjavila sestra, ko je odhajala.

Ogromna postelja, kjer je bilo skozi zelene, v težkih gubah padajoče zavese videti skladovnico snežnobelih blazin, pod njimi pa nastrumnjeno čistost umetelne, prekrasne odeje, je izpolnjevala vso zadnjo steno ne posebno globoke, toda široke sobe; stene so bile bele, dočim je bil leseni pod snažno prepleksan. Tu bo prebivala Marija Elizabeta s Saartjejo, najmlajšo od odraslih hčera. Vse drugo pohištvo je bilo poleg mogočne "spalne kočije" videti majhno kakor oprava za punčke: majhen umivalnik iz orehovine, z enim samim vrčem iz živomodrega, steklu podobnega porcelana, omarica za lišpanje ob nasprotni steni, majhna jajača miza s svetim pismom in cinastim svečnikom med obema oknom in trije črni, usnjeni stoli.

Na komodi pod barvastim barokrozom v črnem okviru, kjer se je na skali sedeče plavalas deklet, ogroženo od razburkanih valov, oklepalo križa, je Marija Elizabeta nenadoma odkrila svojega ptička. Kletka je bila čista in oskrbljena; nasuli so nov pesek, poskrbeli za vodo in celo lonček za pičo je bil poln. Pod kletko se sprostrili "Haager Tageblatt," da se ne bi omarožila bleščeča se mahagovina. Ko je zaslišala veselo cvrkutajočo živalco in opazila

njeno nestrpno skakljanje sem in tja, so ji naenkrat vroče solze zalile oči. Da bi je Jacoba ne videla, je pritisnila svoj obraz h kletki, mrmrala ljubkajoče besede in drsala s prsti po kovinastih palčicah. Kakor bi se nikakor ne mogla ločiti od male stvarce, ki se je tako razposajeno radovala njene navzočnosti, je kakor uročena, z golimi rokami uprta na komodo, obslonela tako dolgo, dokler je ni predrnilo vprašanje njene vodnice, katerega je, po nestrpnem glasu sodeč, gotovo že drugič zastavila: "kateremu cerkvenemu občestvu da pripada?"

Marija Elizabeta se je počasi okrenila; v zadregi si je pogla-

dila krilo iz škotske svile, je sicer nekam pripravljeno to vprašanje, ker ji je bilo krat pravila o strogi usmerjenosti holandskih nikov, vendar ni verjela, morala na to odgovoriti preden razloži kovček, preden si umije roke. "Pri nas je bila le ena testantovska cerkev," se ognila; "v Franciji je pa ljudi katoličanov. Prejšnja se sem bila z materjo v naši cerkvi."

Jacob je sedela pri stolcu z okroglim naslonom obraz s strašnimi črnimi jamicami je bil v brezbarvni svetlobi, ki je la z dvorišča skozi majhna roglja okenca.

STANJE PREMOŽENJA

THE NORTH AMERICAN BANK CO.

CLEVELAND, OHIO

z dne 31. decembra, 1943

AKTIVA:

Gotovina na rokah in v bankah.....	\$1,305,132.
U. S. vladne sekuritete.....	1,175,801.
Posojila na diskontih.....	960,144.
Drugi bondi in sekuritete.....	270,149.
Bančno posloplje.....	20,000.
Drugo premoženje.....	7,906.

Skupaj.....\$3,739,133.

OBVEZNOSTI:

Osnovna glavica.....	\$ 100,000.
Glavnične debentures.....	65,800.
Rezervirano za glavnične debentures, obresti in odplačila.....	3,677.
Preostanek in nerazdeljen dobiček.....	80,051.
Vloge.....	3,381,022.
Druge obveznosti.....	108,580.

Skupaj.....\$3,739,133.

Banka je članica Federal Deposit Insurance korporacije, ki zavaruje vse vloge do \$5,000

Članica je tudi Cleveland Clearing House Association

V NORTH AMERICAN BANK CO. LAHKO KUPITE VOJNE BONDE

Urad je odprt vsak petek do osmih zvečer za ugodnost onim, ki čez da ne morejo na banko.

Glavni urad: 6131 St. Clair Ave.
Podružnica: 15619 Waterloo Rd.
(v lastnem posloplju)

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamo Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA
KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki... Posluje že 50. leto

Članstvo 38,200 Premoženje \$5,000,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 127.24%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, šteni in nadsolventni svoji organizaciji,

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, rane poškodbe, operacije, bolezni in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta stroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejšo vrste certifikate sedanjih dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

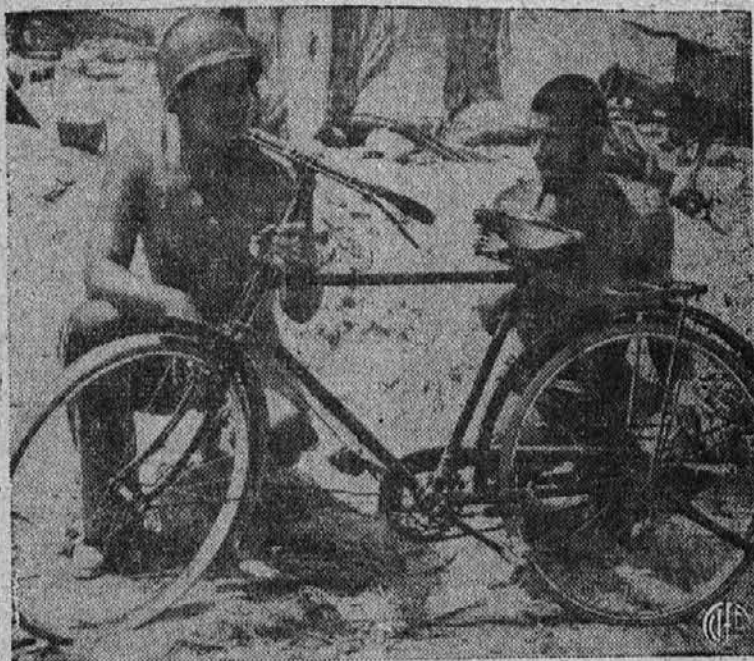
K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in otrok. Če te nisi ali članica te mogoče in bogate katoliške podporne organizacije, trudi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali na nas:

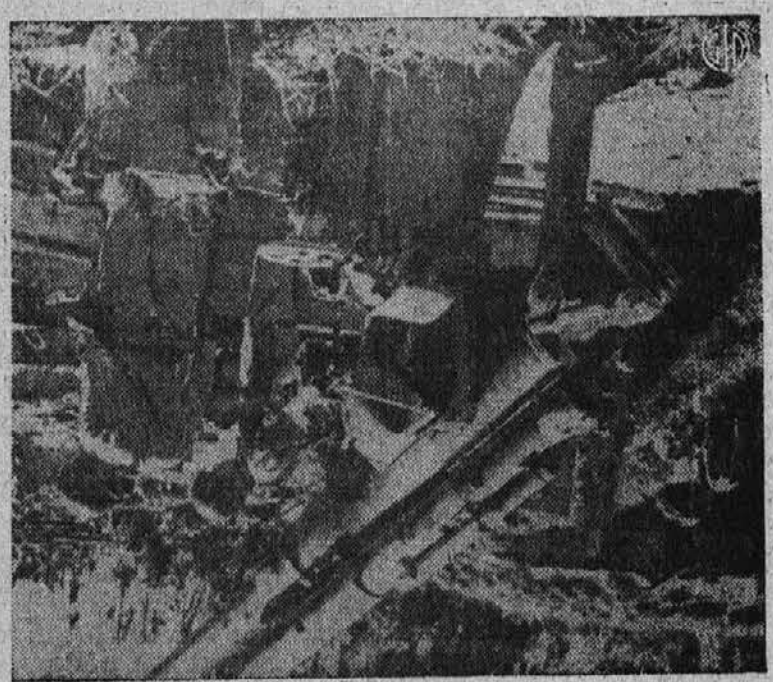
GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago St.

Joliet, Ill.

Ko so Yankeeji pregnali Japonce iz Tarawa otoka so naši vojaki med drugim dobili v roke tudi biakel, ki ga vidimo na sliki, ko si ga dva naša marina ogledujeta.

Na sliki vidimo protizračni top, katerega so morali Japonci zapustiti pri Butaritari, na Gilbert otoku, odkoder so jih pregnali naši vojaki. Ameriška vojaka si ogledujeta top, ki je bil poln raznih lukenj, katere so mu zadali ameriški topovi.

VESELICA

bo popolen uspeh, ako jo
oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglasih